

AGER SANGUINIS.

Campus Acheldemæ sceleris mercede nefandi
Venditus, exequias recipit tumulatus humandas.
Sanguinis hoc pretium est Christi, Juda eminus
[arctat]

Infelix collum laqueo, pro crimine tanto.

DOMUS CAIPHAE.

Impia blasphemiae cecidit domus alta Caiphæ
In qua pulsata est alapis facies sacra Christi.
Illic peccatores manet exitus, obruta quorum
Vita ruinosis tumulis sine fine jacebit.

COLUMNNA AD QUAM CHRISTUS EST FLAGELLATUS.

Vinctus in his Dominus stetit ædibus atque columnis
Annexus, tergum daret ut servire flagellis.
Perstat adhuc, templum gerit veneranda columna,
Nosque docet cunctis immunes vivere flagris.

PASSIO SALVATORIS.

Trajectus per utrumque latus, laticem atque cruo-
[rem]

Christus agit; sanguis, victoria, lympha, lavacrum est.
Tunc duo discordant crucibus hinc inde latrones
Contiguis : negat ille Deum, fert iste coronam.

SEPULCRUM CHRISTI.

Christum non tenuit saxum, non claustra sepulcri,
Mors illi devicta jacet, calcavit abyssum.

A Sanctorum populus superas simul ivit ad oras,
Séque dedit multis tactuque oculisque probandum.

MONS OLIVETI.

Montis olivieri Christus de vertice sursum
Ad Patrem rediit, signans vestigia pacis.
Frondibus æternis præpinguis liquitur humor,
Qui probat infusum terris de chrismate donum.

PASSIO STEPHANI.

Primus init Stephanus mercedem sanguinis, imbr
Afflictus lapidum, Christum tamen ille cruentus
Inter utrumque nefas mercatus acerba doloris ;
Nunc age constanter, repara virtutis honorem,
Et tibi te revoca, trepidum ne noxia frangant,
Gloria ne pereat, neu prospera lubrica perdant;
B Utore more tuo, te deinde redisce magister,
Fortis athletæ animo, sanctos non obruit error.
Acrius insequitur hostem manus ista dolore,
Plaque fixa solet mentes armare viriles,
Atque pudore recens crescit de vulnera virtus,
Ac datur arbigerò victoria vulnera crebro.
Fraterno alloquio sic angelus explicat ore,
Tanta est cura Dei Martinum avellere lapsu.
Ulterius synodo neque se permiscuit insons
Virtutisque suæ damnis nova lucra paravit.

ÆGYPTIUS DEUM MARTINI INVOCANS, TEMPESTATIS PERICULUM EFFUGIT.

Navita cum quidam Tyrrhenum curreret aquor,
Fert iter ad Romam, qui velificante volatu
Turbinis impatiens oritur violentia venti,
Exiliunt fluctus, feriunt cava vela rudentes.
Nutat pinus iners, rapitantur signa chiruscis,
Lenis et antennæ coeuntia cornua freudent,
Artis inops, stupidus resilit de puppe magister.
Stant, unde armatura cadit, fragor æquoris urget.
Prora bibit ; dum nauta voinit, perit ars, jacet usus,
Spes fugit, ira premit, rapitur lux, morsque minatur
Casibus in dubiis, certi vergente salute.

C Dum trepidant omnes, Ægyptius hæc ait unus,
Quin et dum Christi charismata senserat exors :
Martini Deus, eripe nos ! Mox dira procella
Corruit, et pelagi tumor altus ad ima resedit.
Sternitur unda rati, liquidi stetit area campi,
Atque immota loci jacuerunt murmura ponti.
Gurgitis optati trabe curritur æquor amicum,
Littoris ora legunt flabris data vela secundis,
Atque petens portum, vada compleat nauta celeusma
Sic bene pro meritis famulo dat Christus honores,
Cujus eunte fide terras, mare, sidera supplet.

IN LEONTIUM EPISCOPUM REDDITUM BURDEGALENSI ECCLESIE ACROSTICHIS.

Agnoscat omne sæculum
Antistitem Leontium,
Burdegalense præmium,
Dono superno redditum.

Bilinguis ore callido,
Crimen sovebat invidum,
Ferens acerbum nuntium,
Hunc jam sepulcro conditum.

Celare se non pertulit,
Qui triste funus edidit,
Et si nocere desit,
Insana vita prodiit.

D

Deceptus arte noxia
Cassata deflet crima,
Dum quæ putabat tristia,
Conversa sunt in gaudia.

Exempla sæva protulit,
Calcanda cuncto tempore,
Ut jam sibi conscriberet
Decreta vivo antistite.

Fucata res hæc contigit
Vitanda casto pectore,
Superstitione ut præsumeret,
Post fata quod vix defuit.

